

ESTE MOARTEA CEVA DE CARE SĂ NE FIE FRICĂ?

Există atât de multe crezuri conflictuale despre moarte și ce este în spatele mormântului, că devine dificil să ști care crezuri sunt adevărate. Însă Dumnezeu nu și-a lăsat poporul Său să se rătăcească în acest subiect important fără să le dea specificări despre adevărul acestui subiect.

“Toată Scriptura este însuflată de Dumnezeu și de folos ca să învețe, să mustre, să îndrepte, să dea înțelepciune în neprihănire, pentru ca omul lui Dumnezeu să fie desăvârșit și cu totul destoinic pentru orice lucrare bună.” 2 Timotei 3:16-17.

După cum toată Scriptura este inspirată de Dumnezeu, atunci aceste pagini sfinte sunt în siguranță pentru a merge la ele pentru a găsi o temelie sigură pentru doctrină, pentru muștrare și corectare a greșelilor noastre, și astfel să obținem o cunoștință curată a neprihănirii. Așadar, ce ne spune Dumnezeu prin Cuvântul Său despre moarte?

În primul rând, ce este moartea? Biblia se referă la aceasta iarăși și iarăși că moartea este asemenea somnului. În timpul Vechiului Testament, când cineva a murit s-a spus că el “a adormit cu părinții lui” (vezi 1 Regi 2:10, 11:43, 14:20, 31, 15:8, 24). În timpul Noului Testament, de asemenea moartea a fost asemănată cu somnul (vezi 1 Corinteni 11:30, 15:20; 1 Tesaloniceni 4:14). Isus declară același lucru când s-a referit la moartea prietenului Său Lazăr:

“Lazăr, prietenul nostru doarme: dar Mă duc să-l trezesc din somn. Ucenicii i-au zis: Doamne, dacă doarme, are să se facă bine. Isus vorbise despre moartea lui, dar ei credeau că vorbește despre odihna căpătată prin somn. Atunci Isus le-a spus pe față: Lazăr a murit.” Ioan 11:11-14.

Astfel, fiind mort este ca și cum dormi (vezi de asemenea Matei 27:52; 1 Corinteni 15:51; Daniel 12:2). Însă când murim sau adormim, ce se întâmplă atunci?

“Suflarea lor trece, se întorc în pământ, și în aceeași zi le pier și planurile lor.” Psalmi 146:4.

Dumnezeu ne-a spus că atunci când murim, noi nu mai avem nici un gând sau proces mintal. Astfel, în mormânt nu există conștiință. Ne va arăta Dumnezeu minunile Lui din trecut, prezent sau viitor, în mormânt? Nu.

“Oare pentru morți faci Tu minuni? Sau se scoală morții să Te laude?...Se vorbește de bunătatea Ta în mormânt, și de credincioșia Ta în Adânc? Sunt cunoscute minunile Tale în întineric, și dreptatea Ta în țara uitării?” Psalmi 88:10-12.

Vom lăuda noi pe Domnul în mormânt? Nu.

“Nu morții laudă pe Domnul, și nici vreunul din cei ce se pogoară în locul tăcerii.” Psalmi 115:17.

Ne vom aduce noi aminte de Domnul în mormânt? Nu.

“Căci cel ce moare nu-și mai aduce aminte de Tine; și cine Te va lăuda în locuința morților?” Psalmi 6:5.

Vom vedea noi pe altcineva în timp ce suntem morți? Nu.

“Ziceam: În cei mai buni ani ai vieții mele trebuie să mă duc la porțile locuinței morților!...nu voi mai vedea pe nici un om în locuința morților!” Isaia 38:10-11.

Însă nu vedem noi pe cei dragi ai noștri și prietenii venind la mormântul nostru în semn de respect? Nu.

“Dar omul când moare, rămâne întins; omul când își dă sufletul...De ajung fiii lui la cinste, el nu știe nimic; de sunt înjosiți, habar n-are...” Iov 14:10, 21.

Așadar, aceia care au murit nu mai știu nimic!

“Cei vii, în adevăr, măcar știu că vor muri; dar cei morți nu știu nimic, și nu mai au nici o răsplată, fiindcă până și pomenirea li se uită.” Ecclesiastul 9:5.

Într-adevăr, fiind mort este ca și cum dormi – așa cum a spus Isus. Cu toate acestea mulți au fost învățați că la moarte unii merg direct la cer. Însă ne învață Dumnezeu că noi mergem la cer și că Îl vom vedea pe Domnul când murim?

“...trebuie să mă duc la porțile locuinței mormântului...Nu voi mai vedea pe Domnul, pe Domnul, în pământul celor vii...” Isaia 38:10-11.

Alții au fost învățați că rudele lor moarte sunt în cer care privesc asupra lor și care lucrează pentru binele lor prin diferite mijloace. Însă este aceasta ceea ce învață Biblia? Nu.

“Tot ce găsește mâna ta să faci, fă cu toată puterea ta! Căci în locuința morților în care mergi, nu mai este nici o lucrare, nici chibzuială, nici știință, nici înțelepciune!” Ecclesiastul 9:10.

Ce este cu aceia care cred că ei au văzut și chiar au vorbit cu cei dragi ai lor morți, în aparență înviați din morți?

“Așa se culcă și omul, și nu se mai scoală; cât vor fi cerurile nu se mai deșteaptă, și nu se mai scoală din somnul lui.” Iov 14:12.

Atunci ce este cu aceia care cred că au văzut spiritele morților în case părăsite sau la cimitire sau chiar ajutând oameni?

“...Cei vii în adevăr, măcar știu că vor muri; dar cei morți nu știu nimic, și nu mai au nici o răsplată, fiindcă până și pomenirea li se uită. Și dragostea lor, și ura lor, și pizma lor, de mult au și pierit, și niciodată nu vor mai avea parte de tot ce se face sub soare.” Ecclesiastul 9:5-6.

Astfel cei morți nu au nici o amintire despre când au fost în viață. Așa că ei nu-și pot aminti pe cineva sau ceva ce ei au iubit sau urât, dorit sau enviat în timpul vieții lor. De aceea, chiar dacă ei ar putea să vină înapoi ca un spirit sau duh, ei n-ar putea să-și aducă aminte măcar cine au fost, pentru a băntui pe cineva sau a ajuta!

Cu toate acestea mulți oameni au văzut cu adevărat duhuri sau spirite și diferite apariții. Alții au auzit zgomote de neexplicat și au văzut fenomene supranaturale. Însă pentru că Biblia adevărului învață că spiritele nu pot fi spiritele oamenilor morți aduși la viață, atunci cine sunt aceste apariții?

“Și în cer s-a făcut un război. Mihail și îngerii Lui s-au luptat cu balaurul. Și balaurul cu îngerii lui s-au luptat și ei, dar n-au putut birui; și locul lor nu li s-a mai găsit în cer. Și balaurul cel mare, șarpele cel vechi, numit Diavolul și Satana, acela care înșeală întreaga lume, a fost aruncat pe pământ; și împreună cu el au fost aruncați și îngerii lui....Acestea sunt duhuri de draci, care fac semne nemaipomenite, și care se duc la împărații pământului întreg, ca să-i strângă pentru războiul zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atătputernic.” Apocalipsa 12:7-9, 16:14.

Așa că într-adevăr există duhuri sau spirite, însă nici unul nu sunt de la oameni morți care vin din mormânt. Ei sunt doar îngeri răi, sau duhuri de draci care au fost aruncați din cer. Aceste ființe rele pretind să fie cei morți veniți în viață. Și nu contează pe cine personifichează – chiar pe Apostolul Pavel care este mort sau alți urmași ai lui Hristos. De fapt, cu cât mai mult este cunoscut individul mort, cu atât mai mult îi vor personificați.

Însă de ce acești îngeri răi personifichează morții și câteodată chiar le comunichează informații acelora pe care îi contactează? Scopul lor întreg pentru a face aceasta este pentru a înșela pe oameni și să-i facă să creadă că informația care le-a fost dată este adevăr. Însă spune Diavolul și îngerii lui adevărul?

“El dela început a fost ucigaș, și nu stă în adevăr, pentru că în el nu este adevăr. Oricâteori spune o minciună, vorbește din ale lui, căci este mincinos și tatăl minciunii.” Ioan 8:44.

Așadar, noi nu trebuie să credem nici una din aceste informații transmise de aceste apariții sau așa numite spirite ale morților pentru că nu sunt altceva decât minciuni! Cea mai mare minciună pe care Diavolul și spiritele lui rele au încercat s-o facă să apară ca adevăr, este crezul că atunci când murim sufletul nostru continuă să traiască. Această minciună este cunoscută deasemenea ca imortalitatea sufletului, iar mulțimi au fost păcălite să creadă aceasta ca fiind adevărat. Însă este această umanitate imortală?

Biblia învață că toate ființele umane sunt “muritoare”, nu nemuritoare (vezi Iov 4:17; Romani 6:12). De fapt, doar Dumnezeu are “imortalitatea” 1 Timotei 6:16.

Astfel Scriptura declară că la moarte, noi nu trăim pentru veșnicie. Noi nu mergem la cer sau în iad când murim, ci ne odihnim în mormânt. Și nici nu suntem reîncarnați într-o altă creatură ca în credința păgână al circurilor de viață fără de sfrâșit – o renaștere continuă doar pentru a muri iarăși. Pentru că Dumnezeu ne spune că ființele umane mor o dată – nu de multe ori.

“...Și după cum oamenilor le este rânduit să moară o singură dată, iar după aceea vine judecata...” Evrei 9:27.

Însă marea întrebare care trebuie să fie întrebată este: Ce cauzează umanitatea să moară în primul rând?

“Domnul Dumnezeu a dat omului porunca aceasta: ‘Poți să mănânci după placere din orice pom din grădină; dar din pomul cunoștinței binelui și răului să nu mănânci, căci în ziua în care vei mânca din el, vei muri negreșit.’...Femeia a văzut că pomul era bun de mâncat și plăcut de privit și că pomul era de dorit ca să deschidă cuiva mintea. A luat deci din rodul lui, și a mâncat; a dat și bărbatului ei care era lângă ea, și bărbatul a mâncat și el....Dar Domnul Dumnezeu a chemat pe om, și i-a zis:... ‘În sudoarea feței tale să-ți mănânci pâinea, până când te vei întoarce în pământ, căci din el ai fost luat; căci țărâna ești, și în țărâna te vei întoarce.’” Geneza 2:16-17, 3:6, 9, 19.

Astfel moartea a început când porunca sau legea lui Dumnezeu nu a fost ascultată ci încălcată. Ce se întâmplă când noi nu ascultăm sau încălcăm legea lui Dumnezeu?

“Oricine face păcat, face si fărădelege, și păcatul este fărădelege.” 1 Ioan 3:4.

Astfel prin încălcarea legii lui Dumnezeu, noi păcătuim, și ce se întâmplă din cauza alegerii noastre când păcătuim?

“Pentru că plata păcatului este moartea...” Romani 6:23.

Cine este autorul și începătorul păcatului și al morții?

“Ai fost perfect în toate căile tale până când nelegiuirea s-a găsit în tine.” “El (Diavolul) a fost un ucigaș de la început...” Ezechiel 28:15; Ioan 8:44.

Așa că Dumnezeu nu poate fi învinovățit fie pentru păcat sau fie pentru moarte pentru că Diavolul, sau Satana, sau Lucifer este inițiatorul și creatorul păcatului și morții și astfel el singur este responsabil pentru toată oroarea, durerea, și suferința cauzată datorită acesteia. Și pentru că păcatul a intrat în lume cu penalitatea sa de moarte, umanitatea a tot încercat de atunci să găsească o cale pentru a împiedica moartea și să continue să trăiască, iar Diavolul a fost plin de succes în a ne ajuta să credem aceasta cu minciunile lui.

Mulțimi cred teoria că păcatul cauzează penalitatea morții doar trupului nostru, însă sufletul nostru continuă să trăiască pentru totdeauna. Însă învață Biblia aceasta? Nu.

“Sufletul care păcătuiește, acela va muri.” Ezechiel 18:20.

Sufletul care păcătuiește nu va trai pentru totdeauna, ci va muri! Și după cum “toți au păcătuit, și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu” (Romani 3:23), atunci, nici un suflet al unei ființe umane n-a continuat să trăiască după moarte! Acest crez că noi suntem dintr-un trup și un suflet separat, este o altă minciună direct de la Diavolul și spiritele lui rele. Dumnezeu ne spune adevărul despre cum am fost creați.

“Domnul Dumnezeu a făcut pe om din țărâna pământului, i-a suflat în nări suflare de viață, și omul s-a făcut un suflet viu.” Geneza 2:7.

Dumnezeu ne spune clar ca un trup, plus suflarea de viață, este egal cu un suflet viu (vezi deasemenea Iov 33:4; Ezechiel 37:6). Astfel un trup fără suflare, nu poate egala un suflet viu – ci unul mort! Așa că nu este nici un pic de adevăr în doctrina că sufletul continuă să trăiască după ce murim. Și deasemenea umanitatea nu are un spirit care trăiește după moarte.

Suflarea noastră care vine de la Dumnezeu și care ne dă viață poate să fie tradus deasemenea în Scripturi cu “spirit” (vezi deasemenea Iov 27:3). Astfel un trup plus spiritul de viață, face un suflet viu. Însă un trup fără un spirit, nu poate să facă un suflet viu. Așa că nu este nici un pic de adevăr crezului că la moarte, spiritile noastre vor continua să trăiască. Când murim suflarea sau spiritul nostru de viață merge înapoi la Dumnezeu care ni l-a dat la naștere (vezi Eclesiastul 12:7; Psalmi 31:5), însă nu există o viață separată sau conștientă în aceasta suflare – nu e mai mult decât atunci când răsufăm.

Este destinul umanității să întâlnească moartea fără nici o speranță de a scăpa vreodată din strâsoarea ei veșnică? Este cineva care ne-a eliberat din acest destin fără speranță?

“Dar pe Acela, care a fost făcut pentru puțină vreme mai pe jos de îngerii, adică pe Isus, Îl vedem încununat cu slavă și cinste, din pricina morții, pe care a suferit-o; pentru că prin harul lui Dumnezeu, El să guste moartea pentru toți...Astfel dar, deoarece copiii sunt părtași sângelui cărnii, tot așa și El a fost deopotrivă părtaș la ele, pentruca prin moarte, să nimicească pe cel ce are puterea asupra morții, adică pe diavolul, și să izbăvească pe toți aceia, care prin frica morții erau supuși robiei toată viața lor.” Evrei 2:9, 14-15.

Isus ne-a oferit cu îndurare o cale prin care toată umanitatea poate să fie eliberată din acest destin fără speranță al morții veșnice în ordine pentru a avea iarăși viață!

“Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Său Fiul, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viață veșnică.” Ioan 3:16-17.

“Și după cum toți mor în Adam, tot așa, toți vor învia în Hristos.” “Și mărturisirea este aceasta: Dumnezeu ne-a dat viața veșnică, și această viață este în Fiul Sau. Cine are pe Fiul, are viața; cine n-are pe Fiul lui Dumnezeu, n-are viața.” 1 Corinteni 15:22; 1 Ioan 5:11-12.

Întreaga umanitate poate acum spera că, cu adevărat este viață după moarte – însă doar în Isus Hristos. Nici o altă ființă umană: fie el președinte sau papă, evanghelist sau guru, conducător indian sau preot, nu poate să ofere nimănui viață veșnică în adevăr. Viața după moarte este găsită doar în Isus Hristos pentru că doar lui Isus I S-a dat “puterea peste orice făpură, ca să dea viața veșnică tuturor acelor, pe care I i-ai dat Tu” (vezi Ioan 17:2). Iar Isus Hristos este valabil pentru toată omenirea – chiar și aceia care sunt considerați să fie în gradul cel mai de jos al valorii umane sau în groapa cea mai adâncă a păcatului.

“Căci n-avem un Mare Preot care să n-aibă milă de slăbiciunile noastre; ci unul care în toate lucrurile a fost ispășit ca și noi, dar fără păcat. Să ne apropiem dar cu deplină îndurare de scaunul harului, ca să căpătăm îndurare și să găsim har, pentru ca să fim ajutați la vreme de nevoie.” Evrei 4:15-16.

“O, adevărat și cu totul vrednic de primit este cuvântul, care zice: ‘Hristos Isus a venit în lume ca să mântuiască pe cei păcătoși’, dintre care cel dintâi sunt eu.” 1 Timotei 1:15.

Așadar toată omenirea se poate odihni în speranța că este cu adevărat viață după moarte – însă doar în Hristos Isus. Nimeni nu mai trebuie să-i fie frică de moarte – numai dacă n-a acceptat pe Isus ca Salvatorul său și nu este în legătură cu El.

Vă rog, nu lăsați ca un alt moment să treacă fără să vă puneți pe genunchi, pocăindu-vă de păcatele voastre, și cerând lui Isus să vă ierte și apoi să-L rugați să i-a controlul vieții voastre. “Acum este ziua mântuirii” (2 Corinteni 6:2) – nu mâine, pentru că mâine s-ar putea să fie prea târziu.

Acest adevăr că este viață după moarte prin Hristos, este o mare mângâiere și binecuvântare pentru aceia care sunt încă în viață, însă ce va fi cu aceia care au murit deja?

Vor fi aceia care au murit deja sau care au adormit înviați iarăși înapoi la viață – incluzând și pe aceia care L-au refuzat pe Hristos? Vă rog să scrieți pentru următoarea noastră broșură care tratează acest subiect important despre înviere.

Pentru a înrola într-un curs corespondență biblică de GRATIS, pentru mai multă informație vă rog să scrieți la adresa următoare:

**“Let There Be Light” Ministries
PO Box 328
Rogue River, OR 97537
www.LightMinistries.com**